

27 Juliol 1956

Volgut germà: Vareig suposar que al anar a rebre a Sofia seria per vosaltres (al ser fi de setmana) una mica d'estorb, però aixís vareig estar molt tranquila durant el seu viatge cap a l'Anglaterra.

Escriu dient que està contenta, que fa molts progresos de l'idioma, però... que te una dispesera molt avara i per aquest motiu el menjar no va gaire bé i te de comprarse extras; que li fa pagar [fuis?] cuan telefona (vull dir telèfon local) però que no sap si canviar per poc temps. En canvi el seu company que ja vàreu conèixer ha tingut una gran sort, diu que no pot estar més bé i que son uns Srs. encantadors. Figurat que quan varen arribar a Cambridge, era ja tant tard degut a lo que ja sabeu, varen trobar a la pisarra de la estació una nota dient que telefonessin al telèfon... i llavors els varen anar a buscar i acompanyaren a Sofia a la seva dispesa. Hem rebut també una carta del director de l'escola dient que Sofia fa molts progresos i que és posible que la canviïn de classe.

No escriguis pas, ja t'imagino com estàs treballan. Benguerel fa molts dies que va telefonarme estrañat de que no li havies escrit dient si vares rebre els diners (mens i sens). Jo crec que venint Sofia la millor hauria sigut tels entregués ella. Li vareig donar 1,800 pts.

El papa marcha el dia 1 d'Agost proper cap Alps.

La última visita al oculista va dirme que naturalment l'ull esquerra està cec del tot, pero que en el dret apreciaba una mica de milloria, o sigui que si podem conservar com actualment està l'ull dret serà un èxit doncs el primer diagnòstic fou de que les artèries estaven estreñen el nervi òptic com al altre ull. Jo solsament desitjo que fins que mori conservi la mica de vista que li queda d'altra manera no puc pensar la pena que tindria.

No saps la sort que em tingut tu i jo de tenir a Antonia i el seu marit cuidan el papa sobre tot jo que puc marchar de Barcelona amb una gran tranquilitat saben que està tan ben cuidat, això mateix de la vista va ser Antonia que va donarsen conte.

Aquests dies pasats 22-23-24-25 els hem pasat a la Seu de Urgell i Andorra invitats per el matrimoni Buscarons. Desde un refugi a 2.000 i pico de metros Pau va fer una postal per Jaume que ja deveu aver rebut.

Cuidat força i no el fatiguis massa es gasta per lo que es guaña i la salud no es compra.

Moltes abraçades de la teva germana que no t'oblida

[Signatura]